

05-04-2020 † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΤΩΝ
ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

† Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας.
† Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κλαυδίου,
Διοδώρου, Οὐίκτηρος, Οὐίκτηρίνου,
Παππίου, Νικηφόρου καὶ Σεραπίωνος.
ῥῆχος α'. Ἐωθινὸν Θ'

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

ᾠτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ῥῆχος ΠΡΩΤΟΣ

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Σπχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον.

ῥῆχος Πρῶτος

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν
Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν
φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου
Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτῆρ,
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ
τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐβόων σοι ζωοδότα. Δόξα τῇ
Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ
βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ

σου, μόνη φιλόνηρωπε. Δόξα
Πατρὶ...

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας

ῥῆχος πλ. δ'

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς
διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα
γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ
Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες
ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς παρέρχεται
γὰρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς,
πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ
Ἀγγέλων συναγάλλεται Ὁσία Μαρία
τὸ πνεῦμά σου.

Καὶ νῦν... ῥῆχος πλ. δ'

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ
Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας
ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον
σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν δείξας ὡς
Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἐπλασας τῇ
χειρὶ σου, δείξον τὴν φιλονηρωπίαν
σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε
Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν
καὶ σῶσον Σωτῆρ ἡμῶν, λαὸν
ἀπεγνωσμένον.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

ᾠτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν.

ῥῆχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ,
στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ
ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου,
ἐγένοντο κηρύττοντος, Γυναίξιν τὴν
Ἀνάστασιν, σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς
φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ
προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ
τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ...

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἐκουσίως
Οἰκτίρμον, ἐν μνήματι τεθεὶς, ὡς

θνητός Ζωοδότα, τὸ κράτος
συνέτριψας, Δυνατὲ τῷ θανάτῳ σου.
Σὲ γὰρ ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ
ἄδου· σὺ συνήγειρας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος
θανόντας, ὡς ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι
Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ
ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν
σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ
δίκαιος Δαυΐδ, ἐδείχθης πλατυτέρα
τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν
Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι
ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ,
δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ
τοῦ τόκου σου.

*Μετὰ τὴν β' Σπυριλλογίαν, ἕτερα
ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα
παρεγένοντο ὄρθριαι, καὶ ἀγγελικὴν
ὄπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ
τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν, τὸ θαῦμα
κατέπληττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο
ἀπελθοῦσαι, τοῖς μαθηταῖς
ἐκήρυττον τὴν ἔγερσιν. Τὸν ἄδην
ἐσκύλευσε Χριστός, ὡς ὁ μόνος
κραταῖος καὶ δυνατός, καὶ
φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν
τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας
δυνάμει Σταυροῦ.

Δόξα Πατρί...

Εν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς ἡ
ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς
λογισθεὶς ὁ ἀθάνατος Κύριος,
ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, καὶ
ἤγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς· διὰ
τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τοῖς σοῖς
παθήμασι Χριστέ· δόξα τῇ
ἀναστάσει σου· δόξα τῇ
συγκαταβάσει σου, μόνε
Φιλόανθρωπε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ
Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς,
πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς
ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ
θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας,
ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια,
καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις
τοὺς δούλους σου.

Τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια.

ᾠχος πλ. α'

Στίχ. **Εὐλογητὸς** εἶ, Κύριε,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος,
κατεπλάγη ὀρῶν σε, ἐν νεκροῖς
λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ,
τὴν ἰσχύν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ
τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἄδου
πάντας ἐλευθερώσαντα.

Στίχ. **Εὐλογητὸς** εἶ, Κύριε,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς
δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριαι κιονᾶτε; ὁ
ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος,
προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις,
Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε, ὁ
Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Στίχ. **Εὐλογητὸς** εἶ, Κύριε,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι
ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά σου
θρηνολογοῦσαι, ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς
αὐτάς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε· θρήνου ὁ
καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν
Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Στίχ. **Εὐλογητὸς** εἶ, Κύριε,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ
μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου,
Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανώς,

πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου. Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρί... *Τριαδικὸν*

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱὸν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφείμ, κράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι ηὐλόγηται σου...

Ἡ Ὑπακοή. Ἡχος α΄.

Ἡ τοῦ Ληστοῦ μετάνοια, τὸν παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἡ Ὑπακοή.

Ἡ τοῦ Ληστοῦ μετάνοια, τὸν παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀντίφωνον Α΄

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν, Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται, κόσμου οὔσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὡσπερ Πατρί, πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ· διὰ τοῦτο ἄσωμεν τῇ Τριάδι Μονοκρατορία.

Ἀντίφωνον Β΄

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν, ὑψωσάς με νόμων, ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνον, ὁ Θεός, ἵνα ὑμνῶ σε.

Δεξιᾷ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν με, φρούρησον, μὴ πῦρ με φλέξῃ τῆς ἁμαρτίας.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται, παλινδρομοῦσα εἰς τὸ πρῶτον· Ἴσοσθενὲς γάρ ἐστι Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ΄

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι ὀδεύσωμεν εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, εὐφράνθη μου τὸ Πνεῦμα, συγχαίρει ἡ καρδιά.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ θρόνων ἐκτεθέντων, κριθήσονται ἅπασαι, αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλῶσσαι.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, τιμὴν προσκύνησιν, δόξαν καὶ κράτος, ὡς Πατρί τε ἄξιον, καὶ τῷ Υἱῷ δεῖ προσφέρειν· Μονὰς γάρ ἐστὶν ἡ Τριάς τῇ φύσει, ἀλλ' οὐ προσώποις.

Προκείμενον

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει
Κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίῳ
παρρησιάζομαι ἐν αὐτῷ.

Σπῆχ. **Τ**ὰ λόγια Κυρίου λόγια
ἀγνά.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει
Κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίῳ
παρρησιάζομαι ἐν αὐτῷ.

Ἡ Τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου
Ἦχος β΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ

Τῷ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ανάστασιν Χριστοῦ
θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον,
Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον
ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου,
Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε
πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν
τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν,
ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ,
χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν
τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ
ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον
ὤλεσεν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν΄ Ψαλμὸς εἰς ἦχον β΄

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος
των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας
μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν
μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Γοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ
πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως
ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις
συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας
τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας
σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ
καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ
ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα
τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν
σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ
πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου
τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν
τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς
σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς,
ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου,
ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις,
καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν
ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα
συντετριμμένον καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην
ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ
ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῆς μετανοίας ἀνοιξὸν μοι
πύλας, ζωοδότα* ὀρθρίζει γὰρ τὸ
πνεῦμά μου* πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν
σου,* ναὸν φέρον τοῦ σώματος* ὅλον
ἐσπιλωμένον* ἀλλ' ὡς οἰκτιρῶν
κάθαρον* εὐσπλάγχνω σου ἐλέει.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῆς σωτηρίας εὐθυνὸν μοι
τρίβους, Θεοτόκε* αἰσχροαῖς γὰρ
κατερρύπωσα* τὴν ψυχὴν
ἀμαρτίαις,* ὡς ῥαθύμως τὸν βίον
μου* ὅλον ἐκδαπανήσας* ταῖς σαῖς
πρεσβείαις ῥῦσαί με* πάσης
ἀκαθαρσίας.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός,
κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ
τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. β΄

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων
μοι δεινῶν* ἐννοῶν ὁ τάλας,* τρέμω
τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως*
ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς
εὐσπλαγχνίας σου,* ὡς ὁ Δαυῖδ βοῶ
σοι.* Ἐλέησόν με, ὁ Θεός,* κατὰ τὸ
μέγα σου ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ΄)

Ἐλέει καὶ οἰκτιρῶν...

KANONES

ὁ Ἀναστάσιμος εἰς α΄

ᾠδὴ α΄.

ᾠχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

Κοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ,
θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται.
Αὕτη γὰρ ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς
ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς
Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ
καινουργήσασα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ
ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός,
θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας
με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ
Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ
φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου
προσείληφας. **Στίχ.** Δόξα τῇ ἁγίᾳ
ἀναστάσει σου, Κύριε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ
ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ
τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὁ
ἐμπνεύσει θείᾳ ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ
λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ
συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ
ἐδόξασε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίον**

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγῆ·
χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ πύλη οὐράνιος·
χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ,
καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν
Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ
κυήσασα.

*Κανὼν α΄, ᾠδὴ α΄, Τοῦ Τριωδίου
ᾠχος πλ. δ΄
Ἦγρὰν διοδεύσας*

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, δόξα σοι.

Παρεϊκάς με πλούτῳ τῶν
ἡδονῶν τῷ εὐφραϊνομένῳ καθ΄
ἡμέραν ἐν τῇ τρυφῇ, Πλουσίῳ· διό
σε ἱκετεύω, Σῶτερ πυρός με ὡς
Λάζαρον λύτρωσαι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡμφίεσμα Σῶτερ ταῖς
ἡδοναῖς ὡσπερ ὁ τὴν βύσσον,
περιθέμενος καὶ χρυσόν, χρυσῆν τε
ἐσθῆτα, ἀλλὰ μὴ με ἐν τῷ πυρὶ ὡς
ἐκεῖνον ἐκπέμφειας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐφραίνεται πλούτῳ καὶ τῇ
τρυφῇ ὁ Πλούσιος πάλαι ἐν τῷ βίῳ
τῷ φθαρτικῷ· διό περ βασάνοις
κατεκρίθη, ὁ δὲ πτωχὸς ἐδροσίζετο
Λάζαρος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς. *Θεοτοκίον*

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν
βροτῶν ἀνύμφευτε Μητέρα
εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην
γὰρ τούτων ὡσπερ βρέφος, ἐν ταῖς
ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

*Κανὼν β΄, ᾠδὴ α΄, τῆς ᾠδίας
ᾠχος πλ. β΄
Κύματι θαλάσσης*

Στίχ. Ὅσια τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πόθῳ τὴν φωσφόρον, καὶ
θείαν σου μνήμην πανηγυρίζοντι,
φῶς μοι κατάπεμψον, παρισταμένη
Ἅσια τῷ φωτὶ τῷ ἀπροσίτῳ Χριστῷ
πειρασμῶν παντοίων με τοῦ βίου
διασώζουσα.

Στίχ. Ὅσια τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τοῖς Αἰγυπτίοις, σαρκὶ
ἐνδημήσας, ὁ ἀπερίγραπτος καὶ
προαιώνιος, ὀλοφαῆ σε ἀστέρα ἐξ
Αἰγύπτου ἀναδείκνυσιν, ὁ γινώσκων
Κύριος τὰ πάντα πρὶν γενέσεως.

Δόξα Πατρὶ...

Θείων ἐνταλμάτων σεμνὴ
ἀγνοοῦσα θεῖον εἰκόνισμα, Θεοῦ
ἐρρύπωσας, θεία προνοία δὲ πάλιν
ἀπεκάθηρας πανεύφημε, θεωθεῖσα
πράξειςιν, Ὅσια ταῖς ἐνθέοις σου.

Καὶ νῦν...*Θεοτοκίον*

Ὡ τῆς σῆς Θεέ μου, πολλῆς
εὐσπλαγχνίας καὶ τῆς ἀφάτου σου,
συγκαταβάσεως! ὅπως τὴν πρότερον
Πόρνην, ταῖς Μητρός σου
παρακλήσεις ὡς ἀγνὴν καὶ ἄμωμον
Ἀγγέλοις καθωμοίωσας.

ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος α΄.

Ὁ Εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν
βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ
συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος,
περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ
βοᾶν σοι, Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
τῆς ἀφράστου σου δόξης
Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Θεός μου υπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ἠὲ δόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, υπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστάς ἀφθαρσίαν ἠμφίεσας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. *Θεοτοκίον*

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βᾶτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Κανὼν α΄, ᾠδὴ γ΄, Τοῦ Τριωδίου

ᾠχος πλ. δ΄

Σὺ εἶ τὸ στερῆμα

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λάζαρον ὡς ἔσωσας, ἐκ τῆς φλογὸς Χριστέ, οὕτω με ἐκ τοῦ πυρός, ῥῦσαι τῆς γεέννης τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πλούσιος τοῖς πάθεσι καὶ ἡδοναῖς εἰμι Κύριε, Λάζαρος δὲ πένης τῇ στερήσει ἀρετῶν, ἀλλὰ σῶσόν με.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κόκκινον καὶ βύσσινον ἐνεδιδύσκετο Πλούσιος, ταῖς ἡδοναῖς καὶ ταῖς ἀμαρτίαις· διὰ τοῦτο φλογίζεται.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. *Θεοτοκίον*

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ταῖς ἰκεσίαις σου Πάναγνε τὰς προσβολὰς ἀποκρουομένη τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Κανὼν β΄, ᾠδὴ γ΄, τῆς Ὀσίας

ᾠχος πλ. β΄

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων

Στίχ. Ὀσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πύλαις τῆς ἀπωλείας ἐγγισάση πράξει ταῖς ἀτόποις, πύλας ὁ πρὶν τοῦ Ἄδου συντρίψας σθένει Θεότητος πύλας τῆς μετανοίας σοι ἀνοίγει Πάνσεμνε, πύλη τῆς ζωῆς υπάρχων αὐτός.

Στίχ. Ὀσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὀπλον τῆς ἀμαρτίας μακρόθυμε τὴν πρὶν γεγενημένην ὄπλῳ Σταυροῦ τοῦ θείου, τῇ προσκυνήσει ἀνέδειξας ὄπλα δαιμόνων ἅπαντα καὶ πανουργεύματα ὅλως τροπομένην εὐσπλαγγχε.

Δόξα Πατρί...

Λύτρον ὑπὲρ πάντων τὸ ἴδιον ὁ πρὶν ἐκχέας Αἷμα λουτρῶ τῶν δακρύων σὲ καθαρὰν ἀπεργάζεται λέπραν δεινὴν νοσήσασαν κακίστης πράξεως, ὅλως ὁ τὸ εἶναι πᾶσι διδούς.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Λόγου παντὸς ὑπάρχει, ἀνώτερον τὸ ἐπὶ σοὶ Παρθένε· Λόγος Πατρὸς ἐν σοὶ γὰρ θεοπρεπῶς

κατεσκήνωσε, λύσιν πταισμάτων
ἅπασι τοῖς ἁμαρτάνουσι λόγω μόνῳ
παρεχόμενος.

Κοντάκιον, τῆς Ὁσίας

Ἦχος γ΄

Ἡ Παρθένος σήμερον

Ἡ πορνείαις πρότερον,
μεμεστωμένη παντοίαις Χριστοῦ
Νύμφη σήμερον τῇ μετανοία
ἐδείχθη, Ἀγγέλων, τὴν πολιτείαν
ἐπιποθοῦσα, δαίμονας Σταυροῦ τῷ
ὄπλῳ καταπατοῦσα· διὰ τοῦτο
βασιλείας ἐφάνης νύμφη Μαρία
ἐνδοξε.

Ὁ Οἶκος

Τὴν ἀμνάδα Χριστοῦ καὶ
θυγατέρα, ἄσμασιν εὐφημοῦμέν σε
νῦν, Μαρία παναοίδιμε τὴν τῶν
Αἰγυπτίων ἀναφανείσαν θρέμμα τὴν
πλάνην δὲ τούτων πᾶσαν φυγοῦσαν,
καὶ καλῶς προσενεχθεῖσαν τῇ
Ἐκκλησίᾳ βλάστημα τίμιον δι΄
ἐγκρατείας καὶ δεήσεως, ἀσκήσασαν
ὑπὲρ μέτρον τῆς ἀνθρωπίνης
φύσεως· διὸ καὶ ὑψώθης ἐν Χριστῷ,
διὰ βίου καὶ πράξεως, Βασιλείας
Οὐρανοῦ φανείσα νύμφη Μαρία
πάνσεμνε.

Κάθισμα, τῆς Ὁσίας

Ἦχος πλ. δ΄

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὰ σκιρτήματα πάντα τὰ τῆς
σαρκός, χαλινώσασα πόνοις
ἀσκητικοῖς ἀνδρεῖον ἀπέδειξας, τῆς
ψυχῆς σου τὸ φρόνημα· τὸν γὰρ
Σταυρὸν ποθήσασα Κυρίου
θεάσασθαι ἱερῶς αἰοίδιμε τῷ Κόσμῳ
ἐσταύρωσαι· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον,
ἀγγελικῆς πολιτείας προθύμως
διήγειρας σεαυτὴν παμμακάριστε.
Διὰ τοῦτο γεραίρομεν τὴν μνήμην

σου Μαρία πιστῶς τῶν πταισμάτων
ἄφεςιν αἰτούμενοι τοῦ δωρηθῆναι
πλουσίως ὑμῖν ταῖς πρεσβείαις σου,

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον Ὁμοιον

Εἰς ἰλὸν ἐνεπάγγην ἁμαρτιῶν,
καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἐν ἐμοί·
δεινῶς γὰρ κατεπόντισε, καταιγὶς
τῶν πταισμάτων με, ἀλλ΄ ἢ τεκοῦσα
Λόγον, τὸν μόνον φιλόνητον ἐπ΄
ἐμὲ ἐπίβλεπον, Παρθένε καὶ ῥῦσαι
με πάσης ἁμαρτίας καὶ παθῶν
ψυχοφθόρων καὶ πάσης κακώσεως
τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος ἵνα ψάλλω
γηθόμενος. Πρέσβευε τῷ σῶ Ἰῶ καὶ
Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεςιν
δωρήσασθαι τοῖς καταφεύγουσι
πίστει τῇ σκέπῃ σου Ἄχραντε.

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος α΄

Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός...

Εξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ
τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον
συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν
βροτῶν ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ
θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἄδὰμ
χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ
τῶν δεσμῶν λυτρομένη, χαίρει
κράζουσα· Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων,
Χριστὲ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον
ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν
παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου
συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ΄ αἰῶνος
ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις
ὀφθέντα καθὼς ἠυδόκησε, πρώταις
ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ
Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος
ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες,

Μαθηταῖς σύμβολα νίκης
εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει,
καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος
ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι·
Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι, Χριστὲ τὴν
ἀνάστασιν.

Συναξάριον

Τῇ Ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός,
Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐϊκτωρος
Οὐϊκτωρίνου, Παππίου, Σεραπίωνος
καὶ Νικηφόρου.

Στίχοι

Σπεύδεις ὀκλάζων, Κλαύδιε,
πρὸς σὸν γόνυ,

Τομῆ κεφαλῆς, πρὸς Θεοῦ
δραμεῖν γόνυ.

Πέμπτη Κλαυδίου κεφαλὴν
τάμε χεῖρ φονόεσσα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς
ὀσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς
ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Στίχοι

Θεσσαλονίκη, σχοῦσα καλὰ
μυρία,

Καὶ Θεοδώραν πλοῦτον
ἄσυλον φέρεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν
Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδώρας καὶ
Διδύμου.

Στίχοι

Σὺν τῇ συνάθλω, Δίδυμε,
τμηθεὶς φλέγη,

Φέρων σὺν αὐτῇ δίδυμον
τιμωρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ
Ἁγίου Μάρτυρος Θέρμου.

Στίχοι

Θέρμην ἔρωτος ἐνθέου Θέρμος
φέρων,

Θέρμην πυρὸς φλέγοντος ὡς
ψύξιν κρίνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν
Ἁγίων γυναικῶν κυρίας καὶ δούλης.

Στίχοι

Ἐχρῆν ἔπεσθαι κυρία τὴν
δουλίδα,

Ἐκ γῆς ἰούση πρὸς Θεὸν διὰ
ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ
Ἁγίου Μάρτυρος Πομπηίου.

Στίχοι

Ὡς ζῶν πρόβατον Πομπηῖε
Κυρίου,

Χέεις, ἀμελχθεὶς αὐχένα ξίφει,
γάλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος
Ζήνων πίσσαν χρισθεὶς, καὶ εἰς πῦρ
βληθεὶς, καὶ δόρατι ἔνδον τῆς πυρᾶς
τρωθεὶς, τελειοῦται.

Στίχοι

Ἄθλος τριπλοῦς Ζήνωνι, πίσσα,
πῦρ, δόρου.

Οἶμαι, δι' ἣν ἔπασχε ταῦτα
Τριάδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν
Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου καὶ
Τερεντίου.

Στίχοι

Ἰσοῦ μετέσχον καὶ στέφους,
ὡς καὶ τέλους,

Τερέντιος, Μάξιμος, οἷς τομῆ
τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν
Ἁγίων πέντε Μαρτύρων νεανίδων
τῶν ἀπὸ Λέσβου.

Στίχοι

Ἀθληφόρους τίθησι Λεσβίας
κόρας,

Μίαν, δύο, τρεῖς, τέσσαρας
πέντε, ξίφος.

Ἑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Κυριακῆ πέμπτη τῶν Νηστειῶν, διατάχθημεν μνήμην ποιεῖσθαι τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Σπῆχοι

Ἀπῆρε πνεῦμα, σὰρξ ἀπερρῦη πάλαι.

Τὸν ὄστινον, γῆ, κρύπτε νεκρὸν Μαρίας.

Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἦχος δ΄. Ὡδή α΄

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῆ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ὡδή γ΄

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθορος πηγῆ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ὡδή δ΄

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀβραακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡδή ε΄

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχεσ ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον

Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὡδή ς΄

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Ὡδή ζ΄

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδή η΄

Σπῆχ. **Ἀ**ינוῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει φάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (Ἦχος δ΄)

Σπῆχ. **Μ**εγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία

ᾠδὴ θ΄

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αὐτῶν Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ᾠχος β΄

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ὅτι ἅγιος ἐστι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Θ΄,

ᾠχος β΄,

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.»

Κυγκλεισμένων Δέσποτα, τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, τοὺς Ἀποστόλους ἔπλησας, Πνεύματος παναγίου, εἰρηνικῶς ἐμφυσήσας, οἷς δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς ἀμαρτίας εἴρηκας, καὶ ὀκτῶ μεθ' ἡμέρας, τὴν σὴν πλευράν, τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας καὶ τὰς χεῖρας. Μεθ' οὗ βοῶμεν· Κύριος, καὶ Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ὀσίας

ᾠχος γ΄

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὑπόδειγμα μετανοίας, σὲ ἔχοντες πανοσία Μαρία Χριστὸν δυσώπει, ἐν τῷ καιρῷ τῆς Νηστείας, τοῦτο ἡμῖν δωρηθῆναι, ὅπως ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ἄσμασιν εὐφημῶμεν.

Θεοτοκίον

ᾠχος γ΄

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

ΑΙΝΟΙ. ᾠχος α΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Σπχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄.

Σπχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Υμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριο πάθος, καὶ δοξάζομέν σου τὴν ἀνάστασιν.

Σπχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ο Σταυρόν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ο τὸν ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ· ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρί· ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως

ὑπέμεινας Σταυρόν· ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθών, ἵνα σώσης τὸν κόσμον· Κύριε δόξα σοι.

Σπχηρὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Τριωδίου

ᾠχος πλ. β΄

Ὅλην ἀποθέμενοι

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ

Εὐ μὲν διεκώλυε, τῆς τῶν σεπτῶν ἐποπτείας, μολυσμῶν τῶν πρότερον, τὸ ἐπισυρόμενον μιαντήριο, ἢ δὲ σὴ αἴσθησις, καὶ τῶν σοὶ θεόφρον, πεπραγμένων, ἢ συνείδησις, τὴν πρὸς τὰ κρείττονα, σοὶ ἐπιστροφὴν ἐνειργάσατο. Εἰκόνι γὰρ προσβλέψασα, τῆς εὐλογημένης θεόπαιδος, πάντων καταγνοῦσα, πταισμάτων σου πανεύφημε τῶν πρίν, ἐν παρρησίᾳ τὸ τίμιον, Εὐλον προσεκύνησας.

Σπχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλῳις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλῳις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εὐ μὲν διεκώλυε, τῆς τῶν σεπτῶν ἐποπτείας, μολυσμῶν τῶν πρότερον, τὸ ἐπισυρόμενον μιαντήριο, ἢ δὲ σὴ αἴσθησις, καὶ τῶν σοὶ θεόφρον, πεπραγμένων, ἢ συνείδησις, τὴν πρὸς τὰ κρείττονα, σοὶ ἐπιστροφὴν ἐνειργάσατο. Εἰκόνι γὰρ προσβλέψασα, τῆς εὐλογημένης θεόπαιδος, πάντων καταγνοῦσα, πταισμάτων σου πανεύφημε τῶν πρίν, ἐν παρρησίᾳ τὸ τίμιον, Εὐλον προσεκύνησας.

ᾠχος πλ. β΄

Σπχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Τόπους προσκυνήσασα, περιχαρῶς τοὺς ἁγίους, ἀρετῆς ἐφόδιον, σωτηριωδέστατον, ἔνθεν γέγονας, καὶ σφοδρῶς ἔδραμες τὴν καλὴν πορείαν, καὶ τὸ ρεῖθρον ἐκπεράσασα, τὸ Ἰορδάνειον, τὸ τοῦ Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα, προθύμως κατεσκήνωσας, καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα, διὰ πολιτείας, ἡμαύρωσας λεπτύνασα σαρκός, ἐν παρρησίᾳ ἀείμνηστε, Μῆτερ τὰ οἰδήματα.

Ἦχος πλ. β'

Σπχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Ἐρημον οἰκήσασα, τῶν σῶν παθῶν τὰς εἰκόνας, ἐκ ψυχῆς ἀπήλειψας, τὸ θεοειδέστατον ἐξεικόνισμα, ἐν ψυχῇ γράψασα, ἀρετῶν ιδέας, καὶ τοσοῦτον ὑπερέλαμψας, ὡς καὶ τοῖς ὕδασι κούφως ὑπερβαίνειν μακάριε, καὶ γῆθεν ὑπεραίρεσθαι, ἐν ταῖς πρὸς Θεόν σου ἐντεύξεις, καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ, πανένδοξε Μαρία τῷ Χριστῷ, παρισταμένη δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος α'

Ἰδιόμελον

Οὐκ ἔστιν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ ἄσκησις, σὺν ἁγιασμῷ· ὅθεν οὐδὲ πλούσιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ὅσοι τοὺς θησαυρούς αὐτῶν ἐν χερσὶ πενήτων ἀποτίθενται. Ταῦτα καὶ Δαυΐδ ὁ Προφήτης διδάσκει λέγων·

Δίκαιος ἀνὴρ ὁ ἐλεῶν ὄλην τὴν ἡμέραν, ὁ κατατροφῶν τοῦ Κυρίου καὶ τῷ φωτὶ περιπατῶν ὃς οὐ μὴ προσκόψη, ταῦτα δὲ πάντα, πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν γέγραπται ὅπως νηστεύοντες, χρηστότητα ποιήσωμεν, καὶ δῶη ἡμῖν Κύριος ἀντὶ τῶν ἐπιγείων τὰ ἐπουράνια.

Καὶ νῦν... Ἦχος β'

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἡχμαλώτισταται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη

εἰς ἤχον πλ.δ' (Ἀργὴ ἢ σύντομος)

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ότι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου.

Ότι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Άγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Άγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Άγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Άγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Άγιος ὁ Θεός,

Άγιος Ἰσχυρός,

Άγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς τὸ παρὸν Ἀναστάσιμον Τροπάριον Ἦχος β'

Γήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν)

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'

Στίχ. **Εὐ**λόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. **Εὐ**λόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Κ**ύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Εὐ**λογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου...

*Ἀντίφωνον Β΄
Ἦχος β΄*

Σπχ. Ἄϊνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν
Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ
μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Σπχ. **Μ**ακάριος, οὗ ὁ Θεὸς
Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ
ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστάς...

Σπχ. **Τ**ὸν ποιήσαντα τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστάς..

Σπχ. **Β**ασιλεύσει Κύριος εἰς
τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς
γενεὰν καὶ γενεάν.

Γῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστάς...

Δόξα Πατρί...**Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος
τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ
καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς ὧν
τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
σῶσον ἡμᾶς.

*Ἀντίφωνον Γ΄
Ἦχος α΄*

Σπχ. α΄ Ἄϋτη ἡ ἡμέρα Κυρίου,
ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Πρῶτος

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ
τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν
φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου
Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ,
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ
τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐβόων σοι ζωοδότα. Δόξα τῇ
Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ
βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σου, μόνε φιλόνητο.

Μικρὰ Εἴσοδος.

Εἰσοδικόν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς
Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

*(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον
ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)*

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ
τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν
φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου
Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ,
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ
τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐβόων σοι ζωοδότα. Δόξα τῇ
Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ
βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σου, μόνε φιλόνητο.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας

Ἦχος πλ. δ΄

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς
διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα
γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ
Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες
ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς παρέρχεται
γάρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς,

πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται Ὁσία Μαρία τὸ πνευμά σου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον ᾠχος β΄

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος

Προκείμενον ᾠχος α΄.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Σπχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ. **Π**ρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **9:11-14**

Ἀδελφοί, Χριστὸς παραγενόμενος Ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἷμα τὸς τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσηλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαρῶς τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

Ἀλληλούϊα. (γ΄). *ᾠχος α΄.*

Σπχ. Ὁ Θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ.

Σπχ. **Μ**εγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ
Μεγάλου Βασιλείου
Εἰς τὸ Ἐξαίρετως
Ἐπὶ σοὶ χαίρει...

Κοινωνικόν
ἦχος δ΄

Λινεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν. Ἀλληλουῖα.

ἦχος β΄

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν
αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως
ὕμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι
ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων
μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ
σῷ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν
μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου.
Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου
εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος. (τρίς).

Ἀπόλυσις
«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.